

παιδιά ταῦτα ὁδηγοῦσιν οἱ γονεῖς των ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰς τὸν περίπατον, καὶ εἶνε οἷον εἰς ἀμιλλὰ καλαισθησίας, φαντασίας καὶ πολυτελείας, ἧς μετέχουσι πάντες μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως.

Ἐνῶ ἐζήτουν τὴν ὁδὸν ὅπως μεταβῶ εἰς τὴν μητρόπολιν συνήντησα ἀπόσπασμα Ἰσπανῶν στρατιωτῶν.

Ἔστην, ὅπως τοὺς παρατηρήσω, παραβάλλον αὐτοὺς πρὸς τὴν περιγραφὴν τοῦ Βαρέτη, ὅταν διηγήται ὅτι ἐπέπεσον κατ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐστιατορίῳ, καὶ τις μὲν τῷ ἤρπασε τὴν σαλάταν ἀπὸ τοῦ πινάκιον, τίς δὲ τὸν μηρὸν τοῦ ὀρνίθου ἀπὸ τοῦ στόμα.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἔκτοτε μετεβλήθησαν πολὺ. Ἐκ πρώτης ὄψεως, ἡδύνατό τις νὰ τοὺς ἐκλάβῃ ἀντὶ Γάλλων στρατιωτῶν, διότι καὶ οὗτοι ἔχουσι τὰς περισκελίδας ἐρυθρὰς καὶ φαιοχρουν μανδύαν διήκοντα μέχρι γονάτων.

Ἡ μόνη ἀξιοσημείωτος διαφορὰ ἔγκειται ἐν τῷ καλύμματι τῆς κεφαλῆς.

Οἱ Ἰσπανοὶ φέρουσι πιλίκιον ἰδιαιτέρου σχήματος, πεπιεσμένον ἐκ τῶν ὀπισθεν, κυρτὸν πρὸς τὰ ἐμπρὸς μετὰ γείσου κεκλιμένου ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐξ ἐριούχου φαιοῦ, σκληρόν, ἐλαφρὸν καὶ κομψόν, καλούμενον ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐφευρέτου, Ρὸς δὲ Ὀλάνο, στρατηγοῦ καὶ ποιητοῦ, λαβόντος ὡς ὑπόδειγμα τὸν κυνηγετικὸν του πῖλον. Τὸ πλεῖστον τῶν στρατιωτῶν, τοὺς ὁποίους εἶδον, ἄπαντας τοῦ πεζικοῦ, ἦσαν νέοι, μᾶλλον βραχεῖς τὸ ἀνάστημα, μελαγχροῖνοί, εὐκίνητοι, καθάριοι, ὅπως συνήθως φαντάζεται τις τοὺς ἄνδρας στρατοῦ, ὅστις εἶχεν ἄλλοτε ἐν Εὐρώπῃ τὸ ἐλαφρότερον καὶ ἐνεργητικώτερον πεζικόν.

[Ἐπεταὶ συνέχεια].

Π. Α. ΒΑΛΒΗΣ

## ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΧΑΡΙΝ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Ἀμερικανικὸν διήγημα.

Τὴν πρωΐαν ἐκείνην ἠγέρθην ἑνωρίς, εὐκολώτατον δι' ἐμέ, ὅστις δὲν ἐκοιμήθην τὴν νύκτα ἢ διπλῶν ἀθλίεστάτα. Αὐτὸ τὸ διαβολεμένον Ἰέφερσον Μάρκετ, περιστρεφόμενον ἐν τῇ κεφαλῇ μου, ὅχι ὀλίγον συνετάραξε τὸ πνεῦμά μου.

— Ἰέφερσον Μάρκετ... κύριε ; τὸ δικαστήριον ἢ τὴν φυλακὴν, μὲ ἠρώτησε μὲ ὕψος, ὅπερ μ' ἔκαμε νὰ θρῖκιάσω, ἀστυνομικὸς κλητῆρ, σταθμεύων εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ξενοδοχείου, παρὰ τοῦ ὁποίου εἶχον ζητήσῃ πληροφορίας.

— Τὸ δικαστήριον.

— Τότε εἰς τὴν γωνίαν τῆς δεκάτης ὁδοῦ, δυτικῶς καὶ τῆς πέμπτης παρόδου.

Ἐκ τῆς εἰκοστῆς τρίτης ὁδοῦ, ὅπου ἤμην, ἐμέτρησα τὰς δέκα τρεῖς ὁδούς, αἵτινες μ' ἐχώριζον ἀπὸ τῆς δεκάτης δυτικῆς ὁδοῦ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πέμπτην πάροδον. Τέλος ἐφθάσα εἰς αὐτὸ τὸ Ἰέφερσον Μάρκετ.

— Ἀπ' ἐδῶ, εἰς τὸ θρανίον τοῦ κατηγορουμένου, μοι εἶπεν ἀποτόμως, ρίψας πρῶτον βλέμμα ἐπὶ τῆς κλήσεως, ἣν τῷ ἔδειξα, παχύσαρκός τις πυρρόθριξ ἄνθρωπος, εἶδος κλητῆρος, ἐνδεδυμένος στολὴν γελοίαν.

Καὶ μὲ ὤθησε μεταξὺ δύο ἀθλίων, ὧν ἡ θεὰ θὰ

προὔκάλει ἐν ἐμοὶ πολλὰς σκέψεις ἐὰν εὐρισκόμην ἀλλαχοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἔλαβον καιρὸν. Ἡ μὲν Ζέννη Ὁ' Γίλσκυ, ὠραία, θελκτικώτερα τῆς χθές, προὔχωρσε πρὸς με, καὶ ἐν μέσῳ ἰσχυρᾶς καὶ παρατεταμένης χειραψίας, διεχύθη εἰς λόγους :

— Ἀ!! ὦ!! φίλτατε, ἄ!! φίλτατε, πῶς εἴσθε σήμερον ; Μὲ παρατηρεῖτε, μ' εὐρίσκετε ὠραίαν, ἔ ; Ἀνεπαύθην ἐκ τῶν κόπων τοῦ ταξιδίου. Λοιπόν, μὲ ἀγαπᾶτε πάντοτε, φίλτατε ;

— Βεβαίως βεβαίως, μικρά μου, τῇ ἀπήντων· τόσον ἤμην εὐτυχὴς ἐπανευρίσκων αὐτὴν μετὰ τοὺς χθεσινούς φόδους μου, καὶ ζητῶν νὰ παύσω τὸν χεῖμαρρον τῶν λόγων της, πρᾶγμα ἀκατανόητον ἐν παρομοίῳ τόπῳ, ἐν μέσῳ τῶν ἀδιακρίτων ὧτων τῶν ἀέργων, οἵτινες φοιτῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ αὐτοὶ ἀγνοοῦντες τὸ διατί.

— ὦ τί εὐτυχία ! ἀγαπητέ ! Λοιπόν, ἐὰν μὲ ἀγαπᾶτε θέλετε νὰ γίνω σύζυγός σας ;

— Βέβαια, φιλτάτη μου, βέβαια.

— Τὸν ἀκούετε, κύριε εἰρηνοδῖκα, εἶπε στρεφόμενῃ πρὸς τὸν γελοῖον παχύσαρκον ἄνθρωπον, ὅστις ἐπλησίασε. Ὁ κύριος μὲ ἀγαπᾷ, τὸ διεκήρυξε τώρα καὶ ἐπιθυμῶ νὰ γίνῃ σύζυγός μου. Νὰ ἦσθε μάρτυς τῆς ὁμολογίας του.

Ταῦτοχρόνως, παρετήρησα εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης τὸν ὁδηγὸν τῆς ἀμαξοστοιχίας, ὅστις ἐξ Ἀγίου Φραγκίσκου ἐτρύπα τὰ εἰσιτήριά μας, τὸν μικρὸν μαῦρον τοῦ βαγονίου μας καὶ τὸν διευθύνοντα τὸ ξενοδοχεῖον τῆς πέμπτης Παρόδου, ὅστις τὴν προτεραίαν εἶχε παραστῇ εἰς τὴν ἐγγραφὴν ἐμοῦ καὶ τῆς Ζέννη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ταξειδιωτῶν.

\* \*

Τότε ἐννόησα τὰ πάντα. Αἱ προφυλάξεις ἐκεῖναι τῆς Ζέννη νὰ ὀνομασθῇ σύζυγός μου, τὰ τεχνάσματά της ἐκεῖ κάτω ..... εἶχον ἐμπέσει εἰς παγίδα.

Ἀνεμνήσθην παλαιῶν ἱστοριῶν περὶ τοῦ φανταστικοῦ τρόπου τελέσεως γάμων ἐν Ἀμερικῇ.

Ποτὲ δὲν ἠθέλησα νὰ δώσω εἰς αὐτὰς πίστιν.

Ἐμελλὸν τότε νὰ γίνω ἥρως ἐνὸς τοιούτου . . . εἶχον ἐμπέσει εἰς παγίδα, δεξιότατα στηθεῖσαν !

— Ἀλλὰ συγγνώμην, φιλτάτη μου...

Ἀδύνατον νὰ εἶπω περισσότερα· εἶχον ἐκφωνήσῃ τὴν ὑπόθεσίν μου.

Ἀφελὴς δικαστής, χαρίεις τὴν μορφήν, ἀφοῦ ἐξήτασε τὴν δικογραφίαν τῆς ἐναγούσης καὶ ἤκουσε τοὺς διαφόρους μάρτυρας, ἀπετάθη πρὸς ἐμὲ διὰ λέξεων ἀκαταλήπτων, τὰς ὁποίας δὲν ἠδύναντο νὰ διακώψωσιν αἱ μάταιαι διαμαρτυρίαι μου.

— Τέλος διατί, ἀφοῦ ὑπεσχέθην γάμον εἰς τὴν δεσποινίδα Ὁ' Γίλσκυ, παρ' ἧς ἔλαβον τὰ τρυφερώτατα δείγματα φιλίας, ἀπεποιούμην τότε ; Δὲν ἦτο αὐτὴ αὐτὴ ἡ Χάρις : δὲν κατεῖχεν ὅλας τὰς φυσικὰς ιδιότητας ὅπως καταθέλξῃ τὸν σύζυγόν της ;

—Κάτι ἔπρεπε νὰ γνωρίζω, προσέθετο ὁ δικαστής, κλείων πονηρῶς τὸν ὀφθαλμόν! Δὲν ἦτο βεβαίως ἴδιον εὐγενοῦς ν' ἀθετήσω τὴν ὑπόσχεσίν μου. Μ' ἐνόμιζον ἀνίκανον πρὸς τοῦτο.

Καὶ λέγων ταῦτα, ἤνοιξεν ὀγκώδη κώδικα καὶ μοὶ ἀνέγνωσε τὸ σχετικὸν ἄρθρον εἰς τὴν ἀρνησιν τῆς ἐκτελέσεως δοθείσης ὑποσχέσεως γάμου.

• § 284. "Ὅστις ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὑποσχέσεως γάμου παρεπλάνησε γυναῖκα σεμνῶν ἡθῶν, ὑποκειται εἰς φυλάκισιν πέντε ἐτῶν τὸ πολὺ ἢ εἰς πρόστιμον χιλίων δολλαρίων ἢ καὶ εἰς ἀμφοτέρω συγχρόνως"

— Μπρρρ !! Ρίγος διέτρεξε τὴν ράχιν μου.

— Ἀναβάλλετε ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, συνεπέραναν ὁ δικαστής, ἵνα δυνηθῇ ὁ κατηγορούμενος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του.

Ἡ Ζέννη, ἀκτινοβολοῦσα, ἐκρεμάσθη ἀπὸ τὸν βραχίονά μου καὶ μὲ παρέσυρε κατάπληκτον εἰς τὴν ὁδόν. Δὲν ἔλαβον καιρὸν οὔτε μίαν λέξιν ν' ἀρθρώσω.

Ἀμέσως ἠθέλησε νὰ ὠφεληθῇ τῆς περιστάσεως. Λοιπὸν σύμφωνοι, θὰ τὴν ἐνυμφεύωμιν; Ἐν πρώτοις, οὐδὲν θὰ εἶχον νὰ λυπούμαι διὰ τοῦτο, θὰ ἦτο τόσον πρῶτος, ἐνάρετος, καλὴ, ὥστε θὰ ἔμενον, βεβαιότατα, εὐχαριστημένος ἐξ αὐτῆς! Τότε προτιμότερον, νὰ συγκατένευον ἀμέσως, παρὰ νὰ μὲ σύρουν, ἐκόντα ἄκοντα, ἀπὸ τὸ αὐτί!

— Σύμφωνοι, ἀνδρούλη μου! καὶ διὰ ν' ἀρχίσωμεν, θὰ σοῦ κάμω μίαν ἐκπληξιν. Δὲν εἶσαι διαμαρτυρούμενος, καὶ ἐπειδὴ ἴσως θὰ σὲ ἠνόχλει νὰ νυμφευθῇς ὑπὸ ἱερέως διαμαρτυρομένου, διὰ νὰ σ' εὐχαριστήσω, θὰ κάμω τὴν θυσίαν ἐγὼ νὰ νυμφευθῶ ὑπὸ ἱερέως καθολικοῦ. Ἐὰν θέλῃς, πηγαίνω νὰ εἰδοποιήσω σήμερον τὸν ἐφημέριον τοῦ Ἀγίου Πατρικίου νὰ μᾶς περιμένῃ αὔριον περὶ τὴν μεσημβρίαν, μετὰ τὸ πρόγευμά του. Οὕτω θὰ ἔχωμεν καιρὸν, ἕκαστος ἐξ ἡμῶν, νὰ εὐρωμεν μάρτυρας! Ἔλα, εἰπὲ λοιπὸν τὸ ναί!...

— Ναί, ναί! ἀγάπη μου, αὔριον τὸ μεσημέρι! Σύμφωνοι, θὰ ἔχω τοὺς μάρτυράς μου.

Ἄ!! αὐτοὶ οἱ μάρτυρες! ὁποία φαινὴν ἰδέα! Ἡ Ζέννη ἦτο ἠναγκασμένη νὰ μ' ἀφήσῃ, ἐνῶ ἐγὼ θὰ ἐπισκεπτόμην τοὺς συμπατριώτας μου καὶ τὴν ἐσπέραν θὰ τὴν ἐπανεύρισκον εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον.

Πτωχὴ Ζέννη! εἶχες λογαριάσει χωρὶς τὴν Ὑπερωκεάνειον Ἀτμοπλοικὴν Ἑταιρίαν! Ἦτο Τετάρτη, καὶ ἡ «Βρετάννη» ἀνεχώρει εἰς τὰς τέσσαρας, διὰ τὴν Χάδρον.

Εἰς τὰς 5 δὲν ἔβλεπον πλέον τὴν Ἀμερικὴν ἢ ἐν δυσδιακρίτῳ ὁμίχλῃ καὶ σύ, φίλη μου, δὲν ἦσο δι' ἐμὲ πλέον ἢ μία ἀνάμνησις. Εἶθε ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἀγίου Πατρικίου νὰ σὲ συγχωρήσῃ, διότι ἐτάραξες, διὰ τὸ τίποτε, τὴν χώνευσίν του.

Ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, τὸν Αἰμάρ, ἀν καὶ χαμένος ἐντὸς τῆς ἀχανοῦς πόλεως τῶν Παρισίων, μόλις

τολμῶ νὰ εἶπω τὸ ὄνομά μου. Σκέφθηκετε ὀλίγον ἐὰν ἡ Ζέννη μὲ ἀνεζήτηί! Καὶ διὰ τοῦτο, ἀναγνώσται μου, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὑπογράψω:

EMILE BARBIER

Σημ. Ἐὰν ποτε, ἀναγνώσται, ἀπαντήσετε τὴν Ζέννην, προσέξτε μὴ μὲ προδώσετε.

Χ.

Τ Ε Δ Ο Σ

## ΠΡΟΣΕΧΩΣ

## ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΥΠΟ

ΜΗΤΣΟΥ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

## ΥΓΙΕΙΝΗ

"Αμα ἐγείρομενος τὴν πρωΐαν πλύνε τὴν κεφαλὴν, τὸ πρόσωπον, τὸν τράχηλον, τὰ ὦτα καὶ τὰς χεῖρας. Οὕτω θ' ἀφαιρέσῃς τὰ ἐκ τῆς ἐπιδερμίδος καὶ τῶν διαφόρων ἀδένων ἐκκρινόμενα ἐπιχρίσματα ὡς καὶ τὸν ἔξωθεν κομπούριον.

Διὰ τὴν τοιαύτην πλύσιν μεταχειρίσθῃ ψυχρὸν ὕδωρ, διότι τὸ θερμὸν συρρικνοῖ καὶ ρυτιδοῖ τὸ δέγμα, ὅπερ οὕτω, τοῦ χρόνου προϊόντος, καθίσταται ἀνίκανον εἰς τὴν λειτουργίαν αὐταῦ, τὴν ἄθλητον καλουμένην ἀναπνοήν. Σάπωνα μεταχειρίσθῃ κοινὸν ἢ ἀπλοῦν ἀγγλικόν, διότι οἱ πλείστοι τῶν ἀρωματικῶν τῆς πολυτελείας σαπῶνων περιέχουσιν οὐσίας δηλητηριώδεις, ἐπιβλαβεῖς εἰς τὸ δέγμα καὶ τὴν ἐν γένει ὑγείαν.

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ ἡ πρωΐνῃ αὕτῃ πλύσει. Ἐπανάλαβε αὐτὴν τὸ ἑσπέρας, ἵνα οὕτως ἀπαλλάξῃς τὸ δέγμα σου ἐκ τῆς καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐπαφῆς μετὰ τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων ἐπιβλαβῶν προϊόντων.

Διὰ τὴν ἀποσπόγγισιν ἡ ὑγιεινὴ συνιστᾷ μάκτρον (πετσέταν) τραχύ, ἵνα προκαλέσῃς ζωηρὰν ἐπὶ τοῦ δέρματος ἀντίδρασιν διὰ τῆς ζωηροτέρας κυκλοφορίας.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ δύο αὗται καθημεριναὶ πλύσεις τῶν μὴ κεκαλυμμένων μερῶν τοῦ σώματος δὲν ἀρκοῦσι διὰ τὴν ἐν γένει σωματικὴν καθαριότητα. Πρέπει διὰ τοῦτο νὰ λούσῃς.

Περὶ λουτρῶν ἄλλοτε.

Dr

## ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κκ. Γεώργιον Δελιχατερίνην, Μιλτιάδην Ἀργυρόπουλον, Δ. Ἰω. Παπασιλίου, Γεώργ. Παπαδόπουλον, Δ. Κωνσταντινίδην, Π. Γ. Τσολάκη καὶ Ἰω. Δ. Τσιρκιάν. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Διονύσιον Ε. Μαρτινέγον. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν. — κ. Ἰωάν. Α. Κωτσάκη. Ἐνεγράφησαν ἀπὸ 1ης Μαρτίου καὶ οἱ τέσσαρες. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν θερμὴν ὑποστήρισίν σας. — κ. Δ. Μ. Μάστρακον. Ἐλήφθησαν. Ἄ! τοῦ Ἀπομνημονεύματος μόνον, τιμώμενα φρ. 6. — κ. Α. Δ. Μακρόπουλον. Ἐλήφθη ταχυδρ. ἐπιταγή. Ἐγράψαμεν. — κ. Κωνσ. Ι. Βασιλείου. Ἐλήφθησαν. Ἀπεστάλησαν. — κ. Π. Δ. Π. Βόλον. Δὲν γνωρίζομεν ποῖον ἐκ τῶν δύο εἶνε περιττόν: τὸ δευτερόγραφον ἢ ἡ ἐπιστολή; — κυρίαν Ἰωάνναν Πάτρα. Ἐλήφθη συνδρομή σας. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν θερμὴν ὑποστήρισίν σας. — κ. Φ. Μαρκόζον. Δὲν ἀφορᾷ ὑμᾶς, διότι ὑμεῖς θὰ λαμβάνετε τὸ φύλλον μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐπληρώσῃτε. — κ. Ν. Δημητριάδην. Ἐνεγράφητε